

Примљено : 27.5.2015.			
Орг. Јед.	Број	Прилог	Бројност

**УНИВЕРЗИТЕТ У НИШУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ**

**Изборном већу Филозофског факултета у Нишу
Научно-стручном већу за друштвено-хуманистичке науке
Универзитета у Нишу**

Одлуком Научно-стручног већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу од 17.04.2015.године, именовали смо Комисију за писање извештаја о пријављеним учесницима на конкурс за избор једног наставника у звању доцент или ванредни професор за ужу научну област Филозофија (Историја савремене филозофије 1 и 2) на Филозофском факултету у Нишу.

Након увида у конкурсни материјал, одговарајуће правилнике о начину вредновања резултата научног рада и о поступку стицања звања наставника и сарадника универзитета, као и у упутство за писање извештаја о кандидатима за избор наставника, имамо част да Већу поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

**о пријављеним учесницима на конкурс за избор једног наставника
у звање доцент или ванредни професор за ужу научну област Филозофија
(Историја савремене филозофије 1 и 2) на Филозофском факултету у Нишу**

На Конкурс за избор једног наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу научну област Филозофија (Историја савремене филозофије 1 и 2) на Филозофском факултету Универзитета у Нишу, објављен у дневном листу *Народне новине*, 27.03.2015. године, пријавио се један кандидат, др Горан Ружић.

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

1.1 Лични подаци

Горан Ружић рођен је 23.10.1963. године у Београду. Ради у Нишу.

1.2. Подаци о досадашњем образовању

Горан Ружић је основну школу, гимназију и Филозофски факултет (Одсек за филозофију) завршио у Београду.

Магистрирао је на Филозофском факултету у Новом Саду на теми *Хајдеггера реконструкција темељних појмова старогрчке онтологије*.

Докторску дисертацију из области филозофије је одбранио на Филозофском факултету у Нишу; назив теме био је *Хајдеггера темпоралистичка теорија времена*, и стекао је научни степен доктора филозофских наука. Запослен је као доцент на Филозофском факултету у Нишу на предметима Историја савремене филозофије 1 и 2.

1. 3. Професионална каријера:

Горан Ружић је 1998. године изабран у звање асистента-приправника за предмет Филозофија на Филозофском факултету Универзитета у Нишу.

У звање асистента изабран је 2006. године на истом Факултету.

У звање доцента (за предмете Историја савремене филозофије IVa и IVb) изабран је 2010. године.

2. ПРЕГЛЕД И МИШЉЕЊЕ О ДОСАДАШЊЕМ НАУЧНОМ И СТРУЧНОМ РАДУ КАНДИДАТА

2.1. Научни рад:

До овог избора у звање доцента или ванредног професора кандидат је припремио петнаестак научних, пропедеутичких, критичко-рецензентских или полемичких радова из области филозофије.

Након избора у звање доцента др Горан Ружић објавио је следеће радове:

Научни радови објављени у часописима националног значаја:

1. *Проблем темпоралности код Аристотела и Аугустина*, Црквене студије, год IX, бр. 9.

2. *Хајдегерово тумачење хришћанске религиозности у Посланицама Св. апостола Павла Солуњанина*, Црквене студије, год. XI, бр. 11.

3. *О највишим начелима аналитичког и синтетичког сазнања а priori*, Зборник радова: Наука и савремени универзитет 3, 2014.

4. *Феноменолошка анализа акта синтезе, акта идеације и категоријалног зора*, Огледи и искуства, Пирот 2011.

Објављене монографије националног значаја:

1. *Хајдегер и проблем темпоралности*, Филозофски факултет, Ниш 2015.

Објављени научни радови у тематским зборницима:

1. *Проблем темпоралности у хришћанској теологији (Аугустинов презентизам)*, Зборник: Felix Romuliana, у припреми.

2. *Језичко-аналитички приступ проблему времена (Питања трансценденталног перфекта)*, Зборник: Felix Romuliana, у припреми.

Учешће на међународним или домаћим научним скуповима и ауторизоване дискусије са међународних скупова:

1.: *ЛОГОС и ТО ТИ ЕН ЕИНАИ*, Филозофски факултет, Ниш, Унесков дан филозофије 18. 11. 2010.

2. *Проблем темпоралности у хришћанској теологији (Аугустинов презентизам)*, Felix Romuliana, Зајечар 1. 12. 2012.

3. *Проблем континуума у филозофији Оскара Бекера*, Сремски Карловци, 16.09,2012. (Трећи програм Радио Београда)

4. *Проблем континуума у Кантовој теоријској филозофији*, Филозофски факултет, Ниш, Нисун, 16.11.2012.

5. *Простор и време у "Мислима" Божидара Кнежевића*, Филозофски факултет, Ниш, Филозофско друштво Србије

6. *Кремерово тумачење Платонове теорије начела*, Филозофски факултет, Скопје, 25.10.2013.

7. *О највишим начелима аналитичког и синтетичког сазнања а приори*, Филозофски факултет, Ниш, Нисун, 15.10.2013.

8. *Кантово учење о амфиболији појмова рефлексије*, Народна библиотека, Прокупље (Филозофско друштво Србије, "Драинчеви дани"), Трећи програм

9. *Фихтеова дедуција простора и времена*, Felix Romuliana, Зајечар, 31. 8. 2014., Трећи програм

10. *Фихтеова дедуција простора и времена као чистих чулних зорова*, Филозофски факултет, Ниш, Нисун, 14.11.2014. (Трећи програм)

2.3. Остварени резултати у развоју научно-наставног подмлатка на факултету:

Др Горан Ружић је до сада имао 29 менторства за дипломске и завршне радове, као и 1 учешће у комисији за одбрану докторске дисертације.

2.4. Способност за наставни рад:

Др Горан Ружић је у настави од 1998. године. Протеклих седамнаест година његовог рада на Филозофском факултету Универзитета у Нишу, али и његова бројна учешћа на филозофским симпозијумима, показали су велику приврженост др. Г. Ружића ширењу знања и упућивању најширег круга слушалаца и читалаца у најразноврснија филозофска учења. Исто тако су седамнаест генерација на факултету на којем др Горан Ружић држи предавања и вежбе, као и бројне консултације и разговоре које води са студентима, сведочанство његове посвећености и преданости задатку наставника да што више и што боље пренесе своје знање са најшире лепезе подручја филозофије на своје студенте. За све то време су и студенти и колеге др Горана Ружића могли да стекну потпуно уверење у његову надареност и изразиту способност за успешно обављање наставног рада.

3. ПРИКАЗИ ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА У ПЕРИОДУ ОД ПОСЛЕДЊЕГ ИЗБОРА:

** Хајдегер и проблем темпоралности*

Ова монографија др Горана Ружића представља сериозно промишљање и тумачење Хајдегеровог разумевања времена као темељне теме његовог филозофског опуса. Аутор је у њему своје минуциозно проведене анализе тог појма суштински повезао са приказима великог броја других схватања и излагања проблема времена, која су се као најзначајнија протезала кроз читаву повест филозофије.

Рад чине, поред Уводне и Завршне речи, четири поглавља. У I поглављу, које за свој предмет има Анаксимандров фрагмент и његово тумачење од стране М. Хајдегера, др Г. Ружић у темељној онтолошкој компоненти фрагмента препознаје средишњу идеју "присуствовања", које је, на свагда особит начин разматрано и изложено, заправо заједничко мисаоно искуство водећих предсократовских мислилаца - Анаксимандра, Хераклита и Парменида. II поглавље посвећено је Аристотеловом поимању времена. Полазећи од своје дефиниције времена из IV књиге *Физике*, Аристотел у њеном излагању и образлагању разматра надасве појмове броја, кретања, величине, континуитета и мере, те на основу тога закључује да је битно својство времена сукцесија јединица времена ("сада"). То ће, према Хајдегеру, да сачињава основ свег каснијег поимања времена, које ће он да окарактерише као "вулгарно", и којем

ће да противстави своју идеју да је оно на свом изворишту екстатичко-хоризонтска временитост. У III поглављу које, уједно са опширним анализирањем и тумачењем Кантовог учења о простору и времену, сачињава и Хајдегерово тумачење тог учења, једна од за то поглавље средишњих идеја јесте да се до Кантове тезе о битку као позицији долази заправо преко Кантовог излагања битка као представљања. Следећи Хајдегерову интерпретацију Канта, др Горан Ружић, на основу тога што према фрајбуршком филозофу битак чини себе доступним и отвореним у светлости свог смисла, а овога образује временитост као хоризонт разумевања битка уопште, закључује да је Хајдегер, насупрот традицији, битак разумео као гарант присуствовања, а не само присуствовање. IV поглавље садржи исцрпну анализу и приказ великог броја Хајдегерових стожерних мисли и носећих егзистенцијала. У њему аутор уверљиво демонстрира своју тезу која је насловом монографије била тек наговештена, а експлицирана је називом овог поглавља, које је од средишњег значаја за целину рада: "Онтолошки статус времена у Хајдегеровој интерпретацији темпоралности". Та теза би се у крајњој сажетости могла изразити тако да се целокупна проблематика онтологије као темељне филозофске дисциплине у својој бити и свом крајњем фундаменту сабира у релевантној и доследно проведеној експозицији изворног времена као смисла битка и као хоризонта његовог свагдашњег разумевања, које суштински одређује свако човеково сазнање, поступање и произвођење. Коначно, своје дубоко познавање, посвећеност и заинтересованост за даљње бављење облашћу којој припада и тема ове монографије, др Г. Ружић показује и у њеној Завршној речи, када наговештава свој наредни текст који ће, у континуитету са овим предложеним радом, за своју тему да има потпуну деконструкцију метафизике вођену по нити водили проблема темпоралности, при чему ће у ту анализу да буду укључена и учења оних за тему релевантних филозофа која нису обрађивана у постојећем раду. На основу свега тога Комисија је сасвим уверена да књига др Горана Ружића: *Хајдегер и проблем темпоралности*, која у елаборирању средишње теме Хајдегерове филозофије разматра, интерпретира и излаже замашен део филозофовог стваралачког опуса, као и његовог односа према водећим филозофима из читаве филозофске повести, представља оригиналан, садржајно веома богат и широким спектром демонстрираног знања снажно аргументован допринос расветљавању бројних савремених, али и повесно-филозофски перенирајућих проблема.

* *Феноменолошка анализа акта синтезе, акта идеације и категоријалног зора*

Овом својом студијом др Горан Ружић развија веома аргументован приказ идеја којима је М. Хајдегер у првој фази своје мисаоне делатности неке Хусерлове појмовне творевине разматрао у светлости Кантове теоријске филозофије. Ту је путем феноменолошке анализе аката синтезе и идеације, те увођењем категоријалног зора, успостављена аналогија превасходно са оним делом Кантове *Критике чистог ума* у којем се, сходно учењу о трансценденталној уобразиљи према првом издању тог Кантовог списка, синтеза апрехензије, репродукције и рекогниције тумаче као модуси прошлости, садашњости и будућности. Држећи се у највећој мери Хајдегерових идеја др Горан Ружић је врло стручно и филозофски релевантним језиком расветлио и учино разумљивим суочавање три велика мислиоца у вези са веома тешким питањима, и при томе је користио за обрађиване проблеме најрелевантнију литературу.

* *Проблем темпоралности код Аристотела и Аугустина*

У овом свом раду др Г. Ружић анализира узајамно противстављене концепције времена коју су заступали Аристотел (у својој *Физици*), коју аутор означава као "темпоралистичку", и Аугустин (у својим *Исповестима*, надасве у 11 књизи), коју означава као "презентистичку". Прву теорију аутор приказује као учење о једној континуираној величини тродимензионалног кретања које у себи носи једно Сада, које као заједничка граница прошлости и будућности омогућава њихов перманентан, непрекинуто повезан континуитет. Другу теорију др Горан Ружић приказује као хришћанску концепцију времена која имплицира његов почетак и крај, а са чим у вези је Аугустин био суочен са проблемом божије делатности "пре" него што је створио свет, одн. питањем "времена" пре стварања света - са којим је створено и време. Овај рад нуди јасан и веома стручан приказ две наведене филозофске теорије времена, које су, према мишљењу не малог броја савремених филозофа (нпр. Хусерла и Хајдегера), уз Кантову, најзначајнија учења о времену у повести филозофије. Као такав овај рад и представља значајан допринос разумевању феномена времена, али и учења два мислиоца која заузимају изузетно место у филозофској традицији.

4. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу приложених радова, доступне документације, као и на основу непосредних увида у професионалан рад и интелектуално ангажовање кандидата, чланови комисије слободни су да изнесу мишљења која ће одговарајућим стручним телима Факултета и Универзитета да примопогну у формулисању и усвајању коначних оцена о свим аспектима рада кандидата.

4.1. Мишљење о резултатима научног и истраживачког рада кандидата:

Наведени радови кандидата др Горана Ружића, који су сачињени након његовог последњег избора, представљају, као што је већ изложено, значајан допринос филозофској литератури и култури уопште, важан прилог филозофског образовања код нас и, нарочито, сведочанство о оригиналном и аутохтоном изграђивању властитог филозофског становишта. Све то говори да је кандидат, како у погледу квалитета тако и према обиму свог научноистраживачког рада и његовог резултата, у потпуности испунио услов за избор у звање ванредног професора.

4.2. Мишљење о ангажовању кандидата у развоју наставе и других делатности факултета:

Чланови комисије су уверења да је кандидат др Горан Ружић пружио велики допринос за стварању и одржавању традиционалних академским критеријума у погледу нивоа, ревности и прилежности у држању факултетске наставе, као и у уношењу корисних новина у стварању студијских програма. Исто тако вредни су спомена и напори које кандидат улаже у стварању радне и колегијалне атмосфере како према колегама на Факултету, пре свега са оним млађим, тако и у њиховој заједничкој плодној комуникацији са студентима.

4.3. Мишљење о ангажовању кандидата у развоју наставног подмлатка:

Не само настава и семинари, већ и горе наведен веома велики број дипломских и завршних радова на којима је учествовао као њихов ментор,

потврђују активност и ангажман кандидата др Горана Ружића на стварању и развоју будућег наставног подмлатка, спремног да удовољи задацима на евентуалним будућим наставним пословима.

4.4. Мишљење о педагошком раду кандидата:

На основу свега до сада изнешеног, чланови Комисије могли су да стекну најдубље убеђење у узоран педагошки рад кандидата др Горана Ружића.

4.5. Мишљење о доприносу кандидата широј академској заједници:

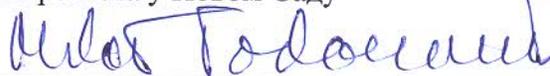
Комисија је, исто тако, стекла увид у знатан допринос кандидата у подржавању ваннаставних активности студената (изм. ост. у њиховом активном учествовању на трибинама и осталим врстама филозофских сусрета, где се у живој речи расправља о најразличитијим темама актуалног филозофског живота). Том, и сваком својом другом активношћу др Горан Ружић је, поврх тога, утицао на побољшање доброг угледа и статуса који Факултет и Универзитет уживају у јавности, па и на њихов важан допринос у пружању консултантских услуга широј заједници.

4.6. Предлог комисије:

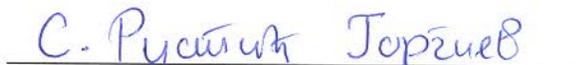
На основу упознавања са конкурсним материјалом, са научним радовима кандидата, те у складу са позитивним мишљењима о појединим областима његовог ангажмана, чланови Комисије сматрају да је кандидат др Горан Ружић испунио критеријуме прописане Законом о високом образовању и Ближим критеријумима за избор у звање **ванредни професор**, па професионалном одговорношћу и колегијалним задовољством препоручују **Изборном већу** за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу да кандидата **др Горана Ружића предложи и изабере у звање ванредни професор** за ужу научну област Филозофија (Историја савремене филозофије 1 и 2) на Филозофском факултету Универзитета у Нишу.
У Новом Саду, Нишу и Београду,
маја 2015.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

др Милош Тодоровић
редовни професор Филозофског факултета
Универзитета у Новом Саду

др Слађана Ристић Горгиев
редовни професор Филозофског факултета
Универзитета у Нишу

др Миланко Говедарица
ванредни професор Филозофског факултета
Универзитета у Београду

